

Norwegian
58-1012

Menighetens Plutselige Hemmelige Bortgang

The Sudden, Secret Going Away Of The Church

12 oktober, 1958
Jeffersonville, Indiana, USA

Dette heftet (tale) kan fritt bli reprodusert og gitt ut, men ikke solgt, da den er lisensiert under Creative Commons (av-nc-nd) ved www.CreativeCommons.org.

Menighetens Plutselige Hemmelige Bortgang

⁰⁰¹ Det skulle få enhver til å kjenne det godt, skulle det ikke, med en slik introduksjon? All right, la oss bøye våre hoder for et øyeblikks bønn før vi åpner Ordet. Herre, som vi sier, slik som disse i gammel tid, ”Jeg var glad når de sa, la oss gå til Herrens hus.” Vi kunne ikke finne noe bedre sted å være i dag enn rett her med Herrens forsamling i tilbedelse. Selv om det regner utenfor, og det kan være mye elendighet og ting, men vi er i Ditt Nærvær, og vi har dette smil av tilfredsstillelse, at vi vet at Du forstår og virker alle ting til det rette for oss.

⁰⁰² Vi vil spørre om spesiell velsignelse denne morgen over disse som ikke var i stand til å komme til møtet. Kanskje mange ville ha kommet om ikke været hadde vært så dårlig. Men må de finne en trøst i å lese Ditt Ord, og å lytte til forkynnere på radioen og programmer som er laget for disse mennesker. Vi vil spørre Deg om Du vil spesielt velsigne dem som er i Guddommelig Nærvær og deres anstrengelse av å komme denne morgen for å høre Herrens Ord, og tjene Ham i salmer og bønn, og takksigelse.

⁰⁰³ Og vi spør, Gud, om Du vil røre disse legemer til dem som er syke. Og vi spør, Gud, at Du vil røre ved legemene til disse som er syke og trengende, som venter akkurat nå, som har kommet i langveis fra for å bli bedt for. Og vi spør om Du bare vil se til oss og tale til oss, at vi som er her denne morgen skulle ta fortegnelse av vår egen situasjon. ”Ransak meg,” sa en av profetene, ”og prøv meg, å se om det er noe ondt i meg.” Og, Herre, i ransakingen, hvis Du finner at det er noe ondt i oss, så rens oss, Herre, som vi ydmykt bekjenner våre synder og våre onde gjøremål. Spør bare om at Du vil huske på oss som Du ser på Jesus Din Sønn, som døde for å være en forsoning for våre synder og ondskap. Som vi bekjenner at vi tror at Han døde for denne hensikt og oppsto slik at vi har et stort privilegium i å gjøre dette denne morgen. Gi det, Herre. Og tal til oss gjennom Ditt skrevne Ord som vi venter på å høre fra Deg. I Jesu Navn ber vi. Amen.

⁰⁰⁴ Vi ønsker å vende til Skriftene denne morgen for å lese fra Første Tessalonikerbrevet kapittel 5. Disse som står på listen over dem som har spurt om forbønn vil bli utført øyeblikkelig etter dette møtet. For dere som åpner opp deres Bibler, la oss gå til det Første Tessalonikerbrev, kapittel 5, og lese i noen få øyeblikk. Jeg beklager, barna har ennå ikke blitt sendt til deres forskjellige klasser. Vil dere bare gå rett til deres klasser nå. Dere små barn, og tenåringer osv, gå rett til deres klasser. Og mens... Om dere kan åpne deres

Bibler i Første Tessalonikerbrev Kap. 5. Og om det er mulig at Styret av Tillitsvalgte (Trustee Board) er til stede, så vil jeg ønske å møte dem i bare noen få øyeblikk etter møtet på Diakon kontoret angående noen forretninger. Og hvis de ikke er her, så kan noen fortelle dem at jeg ønsker å møte med dem i kveld rett før møtet på Diakon kontoret.

⁰⁰⁵ For en tekst, jeg ønsker å ta dette som en tekst denne morgen: ”Menighetens Plutselige, Hemmelige Bortgang.” La meg annonsere det igjen, fordi jeg ikke har hatt veldig mye tid å meditere på noen kommentarer, men bare hatt det travelt. Vi var ute i går kveld og kom ikke inn før sent på kvelden, og ilte ned hit denne morgen. Men dette kom nettopp til min tanke. Og kanskje kan jeg senere fange noe som ville gjøre noe godt for noen. Jeg elsker dette emnet: ”Menighetens Plutselige, Hemmelige Bortgang.” Og nå i Første Tessalonikerbrev Kap. 5...

Men om tider og stunder, brødre, trenger dere ikke at det blir skrevet til dere

For dere vet selv meget godt at Herrens Dag kommer som en tyv om natten.

For når noen sier: ”Fred og ingen fare,” da kommer en plutselig ødeleggelse over dem, som fødselsveene over dem som skal føde. Og de skal slett ikke slippe unna.

Men dere, brødre, er ikke i mørket, så denne dagen skulle komme over dere som en tyv.

Dere er alle lysets barn og dagens barn. Vi tilhører ikke natten eller mørket.

La oss derfor ikke sove, slik de andre gjør, men la oss våke og være edrue.

For de som sover, sover om natten. Og de som drikke seg fulle er fulle om natten.

Jeg ønsker nå at dere skal se tvers over siden, hvis det er slik geografisk arrangert i din Bibel, til 16de, 17de, og 18de vers i det 4de kapittel av Første Tessalonikerbrev.

For Herren Selv skal med et rop, med en Over-Engels røst og med Gud's basun stige ned fra himmelen. Og de døde i Kristus skal stå opp først.

Deretter skal vi som lever og er igjen, bli rykket opp i skyer sammen med dem, for å møte Herren i luften. Og så skal vi alltid være med Herren.

”Er dere kommet til hjemlandet for å dø?” Han sa, ”Nei, vi er kommet for å se Messias.” Fikentreet vokser; (Kan dere ikke se det, at forløsningens dag er nær?)

Falske profeter lyver; Gud's Sannhet de forneker, at Jesus Kristus er vår Gud; (Kan dere ikke se hvor vi er?) Men vi vil vandre hvor apostlene har trødd. Forløsningens dag den er nær, folks hjerter svikter i frykt, (tenk på det.) Hold lampen trimmet og klar. Se opp! Din forløsning er nær.

⁰⁵³ Herre, Gud, i dette store øyeblikk når jeg ser på denne lille forsamling, og ser røde ansikter og tårefylte kinn, så er vi klar over at den store hemmelige Agent står nær til, den Hellige Ånd. La oss nå ta veien sammen med Herrens foraktede få. Hvis der er små skrupler i vårt naboskap blant folket, blant menighetene, eller hva enn det er, som ikke har noe å gjøre med oss. Vi skal ikke skitne til våre kledninger med ting fra verden mer. For Du skal komme en dag som øyet blunker, denne plutselige og hemmelige bortrykkelse av Din menighet. Du vil komme over tidens bakketopp, ned gjennom den horisontale regnbue for å ta menigheten bort. For Skriften sier at, ”Gud's basun skal lyde, og de døde i Kristus skal stå opp, og vi skal bli tatt opp sammen med dem i luften for å møte Herren, og for alltid være med Herren. Derfor, mine brødre, trøst hverandre med disse ord.” La dette ringe dypt i hjertene på denne forsamling i denne morgen. Vi vil prise Deg, i Jesu Navn. Amen.

forkynneren. Rett under disse rosebuskene blir du min hustru.” Han kysset henne, satte giftingen på hennes finger, tok henne opp, og satte henne i vognen med armen sin rundt henne, og kjørte av sted for å finne sitt nye store palass på Outer Drive i Chicago, nasjonens utvalgte, hvor hun kunne bo og leve som hans brud.

⁰⁵⁰ Hvorfor? Hun var rede. Hun levde og var den slags kvinne som han ønsket. Det skjedde bare på et øyeblikk. Og dette plutselige hemmelige Herrens komme; så vet ikke verden at det skal skje, men vi gjør. Det er for hånden. Ikke vær som denne unge damen de rev klærne av i Pearl Harbor; du vil da gå ned i unåde. Men vær lik den som gjorde seg selv rede, og bevarte hennes dyder, og som ventet på Herrens komme, for det vil være hemmelig og plutselig. Mens dere tenker på disse ting, la oss bøye våre hoder til Ham som vil komme.

⁰⁵¹ Rett før vi skal tale til Ham, hver mann på sin egen måte, hver kvinne, gutt og pike... Og mens jeg taler til Ham og vet at Hans hemmelige Agent, Han som dere ikke kan se med deres øyne, Han er den hemmelige Agent, den velsignede Hellige Ånd er i denne bygning. Ville dere ønske at Han skal huske på dere framfor Faderen denne morgen, at dere ønsker å være rede når Han kommer for å gå med Ham? Om dere vil, vil dere løfte opp deres hånd til Ham? Herren velsigne dere. Jeg antar det var hver eneste hånd i bygningen, mine også. ”Jeg vil at Du, Hellige Ånd, til å fortelle Faderen å se ned på meg. Jeg vil ta veien sammen med Hans foraktede folk. Jeg ønsker å dra. Jeg ønsker å være rede, og jeg ønsker å være rede rett nå, fordi Han kunne komme før dette møtet er over.”

Nasjonene bryter sammen, Israel våkner opp, tegnene som profetene forutsa; Hedningenes dager er talte, med fryktelige byrder. ”Å, Kom tilbake, dere atspredte, til deres egne.”

Forløsningens dag den er nær, folks hjerter svikter i frykt; bli fylt med Gud's Ånd, din lampe trimmet og klar. Se opp! Din gjenløsning er nær. Fikentreet vokser; Israel gjenoppretter...

⁰⁵² Å, Gud, fikentreet bringer fram dets knopper, Israel vender tilbake som en nasjon. Når jeg hørte vår pastor tale denne morgen om å be for Israel, vet dere ikke at det er å bringe fram knoppene? Han kommer på den tiden. I det vi ser at denne artikkelen om ”Tre Minutter Til Midnatt,” som jeg så det på mitt eget kamera, eller på framviseren i kjelleren min, når disse gamle forkrøplede Jødene kom inn med skip og alle ting, fra over hele verden... Intervjueren sa,

Derfor skal dere trøste hverandre med disse ord.

Må Herren legge til Sin velsignelse til lesingen av Hans hellige Ord. Dette er en uvanlig ting å tale om et slikt emne på en morgen som jeg kommer ned for å be for syke. Men der er en større sykdom enn fysisk sykdom. Og det er mye mer vesentlig at vi er friske for denne store hendelse som er i ferd med å finne sted, enn det ville være å sove i Herren, det er døden, som vi kjenner den.

⁰⁰⁶ Det er bedre å være rede. Jeg ville heller være en syk mann og rede med Herren, enn å være en frisk mann og ikke rede til å gå med Herren. Men hvordan det enn er, Gud er så villig at vi skal være både friske og rede i sjel og legeme. For Han tilgir alle våre synder og helbreder alle våre sykdommer. Han døde for dobbelt hensikt. Jeg tenker i dag på dette emne av ”Den Plutselige Og Hemmelige...” Jeg liker dette. Folk i dag lever rett før Herren Jesu komme som om Han ville sende en hærsikare med engler ned til alle aviser og for et år eller så annonsere det i alle aviser i hele verden, at på den og den datoen vil Jesus komme; og ha det kringkastet i radioen, og på fjernsyn, og alle steder, på dagen og timen for Hans komme. Slik er det folk lever i dag.

⁰⁰⁷ Men Gud sa i Sitt Ord at det ville være slik en tyv kommer om natten. Hvis det er så, så vil folk si, som verden tenker i dag: ”Åh, vel, det er masse med tid, det vil bli annonsert og...” Men dere ser, det er annonsert, men det er en hemmelig annonsering. Det er bare dem som er villig å høre det. Jeg tenker nå på hva Paulus sa, ”Der er en rettferdighetens krone som venter på meg, som Herren, den rettferdige Dommer vil gi meg på den dag.” Så stoppet han, og la dere merke til at han sa, ”Ikke bare for meg, men for alle dem som elsker Hans tilsynekomst.” Dersom vi elsker Hans tilsynekomst...

⁰⁰⁸ Vanligvis, i verden i dag, så tenker folk på Herrens tilsynekomst som en forferdelig, grusom ting. ”Åh, kan hende at verden kommer til det... Ikke snakk til meg om det,” vil de si. De ønsker ikke å snakke om disse ting. De bryr seg ikke om dem, men kun for å leve i dag. Men disse som elsker Herren, elsker Hans tilsynekomst. Hva om en av dine kjære, noen av dere eldre folk, at deres mor var gått bort, eller deres far, eller deres barn, og de hadde vært borte for så mange år, og dere visste at de kunne komme tilsyne når som helst, da ville dere ha huset rengjort. Dere ville bare være rede og se nedover den veien etter hvert et billys som kom; dere ville tenke at det ville være dem.

⁰⁰⁹ Det er måten som menigheten burde se etter Herrens komme på: på alle måter, rede, ferdigpakket og rede til å dra så snart som Han kommer; fordi det vil være i et øyes øyeblikk. Bare prøv å ta tiden så lenge som det tar for ditt øye å blunke. Det er så kvikt bortrykkelsen av Menigheten vil finne sted. Dere vet, fienden bruker alltid den taktikk som Herren bruker. Når han ser at Gud

skulle ha en rettferdig Menighet, og de ting som han skulle gjøre, så brukte fienden samme strategi. Han har en menighet, og han har et folk som er meget religiøse. Og de er bare rett på tærne som religiøse mennesker, fordi han vet at Kristi Menighet er på samme måte. Og han gjør det på militært liv, (han bruker den samme taktikk som ser så fint ut, men den er forførende, Red.)

⁰¹⁰ Jeg leste en artikkel for en tid siden om det plutselige angrepet på Pearl Harbor. Det var ikke eksakt noe ukjent angrep. De hadde allerede blitt advart at Japsene kom til å gjøre det. Men den sørgelige del var at de overså advarselen. De hadde sett tegn, og den Japanske hæren samlet seg, og de store skipene hadde blitt lastet med ammunisjon, og trusselen var i luften. Og de var rett i linjen for invasjonen, men de overså den. Det er slik det er i dag med Kirken. Kirken er på linje med dommen, men de overser Herrens komme. Så dere kan ikke legges skylden på Ham.

⁰¹¹ De sa at da det ble sagt utenlands rundt Pearl Harbor at Japanerne kunne angripe når som helst, og at deres store flåte ble satt i sakte bevegelse mot Pearl Harbor, så bare smilte de av det, og sa, "Åh, for noe tøys. Dere svartmalere, dere overdrivere, alt som dere tenker på er vanskeligheter." Og på kvelden like før dette store angrepet den neste morgen, hadde de en stor dansetilstelning, eller et stort selskap i selve Pearl Harbor. Og uansett hvor mye de prøvde å si at Japsene var på vei, så ville de fortsatt ikke ta imot noen advarsel.

⁰¹² La oss bare se på dem for et øyeblikk. Det var en liten radiomelding som gikk ut, og en liten bit i et hjørne av avisen, omtrent som en helbredelseskampanje ville bli avertert, bare et lite sted om at Japsene var på vei på havet, en stor flåte var på vei. "Tull og tøys," sa de andre. "Vi tror ikke på noe slikt som det der. Hva er det dere prøver å skremme oss om?"

⁰¹³ Og som det nærmer seg kvelden kan jeg se dem på deres hjemsted, og i stedet for å gjøre seg klar til å forlate byen, så tok de unge pikene på seg sine nye kjoler osv; for de dro ned til dette store jubileet som de skulle ha. Også hærens offiserer var opptatt med å skrive små pass slik at soldatene kunne være med på dette selskapet, et stort fylleselskap. Lastebilene brølte og durte idet de brakte inn deres beste øl og vin, og saker til dette selskapet. Og hele tiden var Japseflåten på sin vei dit, og de gikk glipp av å høre advarselen. Og solen begynte å gå ned, og alle samlet seg på dette store vertshuset av et sted; og kanskje ved siden av baren hvor bartenderen sto og polerte bardisken, og sa noe slikt som dette, "Har dere hørt ryktet?" "Nei, jeg tror ikke jeg har," sa mannen han talte med. "Åh, de sier noe om at Japseflåten kommer denne veien." Og så blandet noen andre seg inn i samtalen. Og en ung tåpelig pike

ekte Kristen seg om hva verden sier? Hva bryr vi oss om hvis vi er foraktet og forkastet? "Salige er de saktmodige, for de skal arve jorden." Sønnen til Sjefen kommer en dag, og vi skal gå til et bryllupsmåltid. Hva forskjell gjør det for oss, dersom vi elsker Hans tilsynekomst?

⁰⁴⁷ Dagene gikk. De små døtrene, den lille kusinen, de gjorde narr av henne, og danset rundt henne og gjorde alle slags ting. De sa, "Din stakkars lille tåpelige unge. Vet du ikke at hvis han... Han er akkurat lik alle andre menn. Han bare ertet deg." Men Gud's Sønn ertet ikke. "Uten at et menneske blir født på ny, skal han ikke..." Jeg bryr meg ikke om hvor god du se ut, eller hvor mye menighet du tilhører, hva din status er i landet. Du kan være en politiker; kan hende at du er i den føderale regjering; kan hende at du er i den Katolske, Presbyterianske, eller i hvilken menighet du ønsker å være, så er det, "Uten at et menneske blir født på ny, så går du ikke inn... disse tegn skal følge dem som tror." Jeg bare siterer Hans Ord.

⁰⁴⁸ Da endelig timen hadde kommet, begynte hun å se knoppene komme på trærne. Hun *visste* at han ville være her når som helst. Han (hadde) sagt, "Jeg skal prøve å komme rett ved solnedgang slik at vi kan gifte oss og skynde oss av sted." Og hver kveld ved solnedgang da hun hadde gjort seg selv rede, fikk hennes lille kledning på og ventet ved porten. Og disse små kusinene kom og lo av henne og gjorde narr av henne, og sa, "Din lille dumme uvitende unge, å tro at mannen som er eier av selskapet, at hans gutt skulle gifte seg med en oppvaskhjelp." Han så etter dyd, ikke klær. Han hadde nok penger til å kjøpe alle klær som trengs. Gud bryr Seg ikke om hvor store fancy ting du har, Han eier alle ting i verden. Han vil ha dyd. Han vil ha noe som er ekte. Så endelig en kveld mens hun sto der, og de lo og gjorde narr av henne og fortalte henne at hun var tåpelig. Og plutselig hørte de noen hover som sprang. Hva skjedde? Over bakken kom det en vogn. En (buckboard), Eng. navn for en 4 hjuls vogn), er en liten åpen vogn som er veldig populær i vesten. Hestene klirret, og over bakken kom denne vognen. Den stanset foran porten, og hun løp, og hun sa, "Jeg visste at du ville komme."

⁰⁴⁹ Det vil bli Menigheten en dag. Hun kastet seg i armene hans, og han sa, "Elskede, jeg har hatt en mann stasjonert her på denne ranchen siden jeg dro herfra i fjor, som brakte meg en rapport om alle ting som du har gjort." Gud har en Mann stasjonert i dette tabernakel denne morgen. Han er kalt for den Hellige Ånd. Han vet om ditt hjertes hemmeligheter. Han vet om alle ting som du har gjort eller hva du tenker. Han forteller Faderen alle ting som du gjør. Han bringer beskjedene fram og tilbake. Han sa, "Han har fortalt meg at du ventet, og du arbeidet tålmodig, og ventet på at jeg skulle komme. Du har vært en slave i lang tid. Men nå er dine dager som slave over. Jeg tok med meg

⁰⁴⁴ Og det er slik den ekte Gud's menighet må gjøre noen ganger, å ta hånd om det skinte arbeidet, alle skandalenavnene, og alle ting som er onde, å bli kastet på. Men Hun er den store flekkede fugl. Alle de andre fuglene samles rundt og flokker på henne. Det er all right. Hennes navn er i Lammets Livsbok. Hun vil spre ut sine store vinger en dag for en flytur. Hun er rede. De flekkene betyr at Kristi Blod er stenket på Henne. Dere kan lese det i deres Bok, Bibelen. Og denne gutten fikk tak i den lille damen den kvelden da hun kom ut. Han sa, "Jeg har vaktet på deg. Ingen vet noe om det foruten meg selv." Han sa, "Jeg kom ut hit for å se etter en hustru. Og av alle dem som jeg har sett, så imøtekommer du kravene." Hvordan må hun ikke ha følt det, som denne store mannens sønn spør henne om hun vil bli hans hustru? Bare tenk dere hva disse jentene må ha følt da de så ut av vinduet og så at han holdt hender med den lille foraktede kusinen, den mann som de prøvde å tigge om med alle deres store fine kjoler og rynkede kapper som de holdt på. Og han sa, "Vil du gifte deg med meg?" "Åh," sa hun, "sir, jeg er ikke verdig."

⁰⁴⁵ Det er måten den ekte menigheten føler om det. "Jeg er ikke verdig, jeg kan... Hvis jeg bare kan få ta oppvasken Din, så er det i orden" Er du villig til å ta den plassen? Kunne du vaske opp etter kveldsmaten, vil du være villig til å bli kalt fanatiker, eller ville du være villig til å gå veien med Herrens foraktede få? Er du villig? Er du villig til å være merket på jobben din? Der er en mann; han er en religiøs fanatiker, fordi han ikke drikker; han vil ikke røyke; han danser ikke; han løper ikke med kvinner." "Der er en kvinne som holder sitt hode ned, og hun går som... ned gjennom byen; hun er ikke... Hun slutter seg ikke til våre sirkler og..." Er du villig til å ta den veien, og gjøre deg selv rede for Herrens komme? Hvis du gjør, så vil du vente på at Han skal komme. Du vil glede deg ved Hans komme. Det vil ikke være en fryktelig ting; det vil være det mest herlige øyeblikk som du kan tenke på, Herrens komme. "Alle dem som elsker Hans tilsynekomst..."

⁰⁴⁶ Og da han dro, så fortalte han henne at han ville komme tilbake på en bestemt tid. Han sa, "Når du begynner å se... Det er en vinter. Han sa, "Når du begynner å se at disse trærne tar til å skyte knopper, når disse prydbuskene og ting begynner å få nytt liv, da vil det være vår." Jeg forstår; jeg kan ikke si at de var sant, men piken tjente bare omtrent 1 dollar og 75 cent i uken for sitt arbeide. Men hun sparte hver penny Hvorfor det? Hun gjorde seg rede for bryllupet som skulle være. Hun sparte pengene til sin bryllupskjole, for han sa, "Vi vil gifte oss rett her på farmen når jeg kommer tilbake igjen." Hun sparte alle pengene hele året. Hun var lykkelig. Hun gjorde ikke noe av å ta oppvasken. Hun gjorde ikke noe av å stryke klær, eller å feie ut av sovekoien, eller hva det skulle være. Hun var forlovet med sjefen for ranchen. Hva bryr en

spretter opp der, stikker foten sin opp på baren, og sier, "Din dystre vorte, vet du ikke at vi er her for å ha en fin tid og ikke snakker om en krig?"

⁰¹⁴ Om ikke det er omtrent måten verden er den samme i dag når det gjelder Herrens komme. "Ditt gammeldagse stabeis, hva får deg til å kle og oppføre deg slik du gjør?" Men vi ser etter det hemmelige og plutselige Herrens tilsynekomst. For det er noe i luften, et budskap fra den Hellige Ånd som forteller oss at Hans komme er for hånden. Når den støyende festen holdt på, å, det må ha vært en fryktelig ting den kvelden. For det er sagt at i løp av kvelden, tok de en ung dame, en vakker ung bygget pike, og rev av henne klærne, og satte henne i en liten vogn med bare undertøyet på seg, og kjørte henne ned osv, og bare hadde en stor tid. Og hele tiden vant Japanerne innpå, de kom rett på. Og neste morgen da mannen som var på vakt, og han passet på flysignalet osv, han hadde vært ute hele kvelden og drukket og løpt omkring med disse kvinnene osv, og var så søvnig og oppspilt neste morgen fra det store selskapet inntil de ble tatt sovende på jobben.

⁰¹⁵ Og jeg er redd for at det kommer til å bli likedan ved Herrens komme. Kirken er så opptatt og så drukken med verdens bekymringer, til de kommer å sove på sin post ved Herrens komme. Og flyene fløy over byen, og bombene falt. Og de slettet ut den byen til grunnen. Hvorfor? Fordi de ikke ville høre på advarselen. Og denne unge damen, og resten av dem, da disse brutale Japanske soldatene løp inn der, så voldtok de dem på gaten, og skar dem i biter med kniver etterpå, osv. For om dere ikke vil høre på advarsel, så er det bare en ting tilbake; og det er dom. Åh, om det noen gang var en tid hvor dette Amerika var på sitt laveste ebbe så er det rett nå med sin umoral, sin likegyldighet... Evangeliet har blitt forkynt fra strand til strand, og tegn og undre har blitt utført, og store mirakler har blitt gjort; og de fortsetter med sin rangel, avviser og spøker.

⁰¹⁶ Ut av 200.000 prekestoler i Amerika fra Protestantiske menigheter, så trenger vi i dag Herrens profeter bak disse prekestoler som ikke er redde for å rope ut Gud's doms lynstråle over denne generasjon av syndefulle mennesker som vi taler til. Vi trenger profeter som Esaias, som ropte ut og sa, "En ond generasjon..." Han fordømte den generasjonen og fortalte dem om den kommende dommen. Men i dag er det alt for mange forkynnere som er redde for å s disse ting. De er redde for å gi en direkte advarsel som ville bety noen av jobbene deres. De måtte forlate deres denominasjon, og forlate noen av deres prekestoler. Kanskje noen av dem måtte overveie å gå ut og ta et standpunkt for en annen menighet, eller noe. Men det er alt for ille at vi har slike folk bak våre prekestoler. Vi trenger menn som John Wesley fra den tideligere reformasjonen, Martin Luther. Og vi trenger folk som Paulus, som er

villige til å gi alt, og overgi seg selv, endog om det betyr atskillelse fra dette livet som et vitne til det sanne Jesu Kristi Evangelium.

⁰¹⁷ Hva det er i dag, er at utdannelse, samfunnet, og litt av samfunnets hastverk, og deres egne følelser, har tatt plassen til den Hellige Ånd i menigheten. Hva vi trenger i dag for å rope ut til Amerika, er Gud sendte, Gud fylte menn med den Hellige Ånds kraft, som ikke er redde for å rope ut imot de ting som er galt og advare folket mot den kommende dom. Om Gud ville gjøre det, så måtte Han reise opp Sodoma og Gomorra og be dem om unnskyldning for å ødelegge dem fordi de var slikt et ondt folk. Vi er ikke noe unntak i Gud's åsyn. Hva vi har kommet til i dag når det gjelder vår politikk, og vår regjering, er at den er råtten hele veien fra stolpe til stolpe. Det er ingen rettferdighet lenger, bare i Gud. Åh, vi sier at vi kan stole på FN, De Forente Nasjoner. For mindre enn 5 år siden var 51 % av nasjonene i FN, Kommuniste. Det er ikke noe annet å stole på enn den levende Guds Ord. Vi kan ikke stole på politikk.

⁰¹⁸ Jeg har vært i en prøve i de siste tre eller fire måneder, under hardt skyts, som prøver å anklage meg å gjøre noe som var galt i å la pengene passere gjennom dette Tabernakel her for møtene, som vårt Forvalter Styre her signerte erklæringen, og det finnes ikke en person som noen gang var til stede i mine møter foruten at jeg offentlig annonserte at disse penger var tatt opp i mine møter og ble dirigert gjennom denne menighet. Og nå sier de at fordi jeg plasserte dem gjennom menigheten, så prøvde jeg å snyte myndighetene, og de vil gi meg 20 år i Fort Leavenworth, Kansas, for det. Jeg sa, "Hvilke ord er det som står skrevet på våre tinghus, 'Rettferd.' Det betyr ikke noe mer enn om det ikke var skrevet der, slik at når alle ting som deres egne folk fortalte meg å gjøre, det har jeg gjort. Og så sier dere at de ikke lenger er (arbeider) i myndighetene lenger."

⁰¹⁹ Hvordan kan dere plassere en og prøve den ut, og her vil de komme opp med noe annet. Og ikke bare det, men de er wishy-washy. Jeg kom med denne uttalelsen i det Føderale Tinghus. Jeg sa, "Hvis kommunisme hadde Kristendom i seg, så ville jeg være en kommunist. Men jeg kan ikke være det, fordi de fornekte Kristendommen. Så jeg hadde en hånd å holde på; det er Gud's uforanderlige hånd, og visste at Han ville respektere sannhet og ære; det vil komme fram i rettferdighet." Men bare for å la dere få vite at det er ikke noe håp noe sted, bare i Herrens komme... Åh, det er slik en dag vi lever i, slik en forferdelig tid, når enhver fysisk ting, endog menigheten selv, menighetsfolket, kirkedenominasjonene, de er så opptatte av deres små forskjeller til at de ikke engang vil ha fellesskap med hverandre, og tar ikke advarsel om at Herrens komme er for hånden.

⁰⁴¹ Og som denne gutten så på, så ble han motløs. Og på denne kvelden hadde de noe som, dette er lenge siden, og i de dager hadde de hva de kalte for Charleston, som er akkurat som en rock-and-roll. De skulle ha et slikt stort selskap. Mange av dere husker denne gamle Charleston dansen som de hadde der tilbake da jeg var et barn, da jeg var der ute. Og de hadde deres små sorte og hvite klær på, dere vet, for å gjøre... (Åh, de ble kalt for Charleston og Svarte Bunn, det var hva de kalte det.) Og de hadde disse tofargede klær, og de skulle gjøre disse dansene og...

⁰⁴² Men denne gutten var trett av dette stoffet. Han så etter en ekte pike. Så han gled ut av deres selskap. Han vokter dem; han gikk inn for å se på dem. Slik er en annen Sønn som jeg vet om. En annen Sønn vil komme til din menighet, Han vil, Gud's Sønn vil komme der. Han vil se Seg omkring; Han vil se deres fine klær. Han vil vite at du er et godt medlem. Men Han vil se etter noe som er annerledes enn den regulære kirketrenden. Så han tittet omkring, og etter en stund ble han så mismodig at han gikk ut døren. Og som han dro tilbake i måneskinnet mot sovekvarteret, så hørte han en slags nynning. Han så seg omkring, og her dro denne lille piken med ei stor gryte med oppvaskvann, langt på natt, barfotet, for å tømme ut vaskevannet. Og så snart som han så henne, så var det noe som sa, "Henne er det; hun er det." Han stilte seg selv i veien, og da hun... Vel, hun kom gående bakom innhengingsgjerdet for kveget, og han sto der. Hun besvimte nesten. Han sa, "Hvordan står det til? Hva heter du?" Og hun fortalte ham sitt navn. Og det var det samme navn som sjefen på ranchen. Han sa, "Jeg kan ikke forstå hvordan dette... Er det din far?" Hun sa, Nei. Jeg er bare en kusine. Min far og han var brødre. Jeg har det samme navn, men jeg... Det er sjefen."

⁰⁴³ Dere kan kanskje ha navnet menighet, kanskje navnet Branham Tabernakel, eller Metodist, eller hva menighet dere går til. Men det er ikke det, venner. Dere ser, det er noe helt annet; det er deres karakter; det er hva Gud ser etter. Du kan være Metodist; du kan være Baptist; du kan være Presbyter. Det er ikke det. Det er karakter som Gud ser etter, ikke bare en jordisk karakter, men den Hellige Ånds karakter. "Disse tegn skal følge dem som tror," sa Jesus i det 16de kapittel av Markus Evangelium. Hun var så beveget, slik at når han ville tale til henne, så bøyde hun sitt lille hode ned og løp inn i huset. Han var der i en uke eller to, og han så seg omkring alle steder. Han sa aldri noe mer, men han fortsatte å vokte henne. Og kvelden før han dro, han skulle dra neste morgen; og de hadde enda et nytt stort selskap. Han så etter henne, og kunne ikke finne henne. Han visste at hun måtte ta seg av oppvasken osv, det skitne arbeidet, og alt som skulle kastes bort.

på leppene, med alt fikset opp, dere vet, bare tertefine og snerpete. Og spesielt gjorde de dette når de hørte fra Chicago, det store emballasje kompaniet som eide stedet, når hans unge ugifte sønn skulle komme og besøke ranchen. Åh, tror dere de kom ut i fine klær. Åh, hvordan de kledde seg og gjorde seg rede for hans komme.

⁰³⁹ Og hver kveld ville samtalen dreie seg om hvem som ville bli, de skulle "forføre" denne unge mannen og gifte seg med ham... Så ville de selv eie ranchen, for sønnen ville være arving til alt. Så de gjorde seg selv rede. Dere ser at der er en klargjøring som må bli gjort. Dere gjør dere selv rede ved å slutte seg til menigheten eller noe; det er ikke alt som forlanges. Dere er nødt for å ha Olje på lampene deres. Forstår dere? Ikke bare med deres påkledning og si, "Vi skal bygge en stor kirke. Vi vil tilhøre en bedre denominasjon. Vi vil gi et pipeorgel til Herren. Vi skal lage plysj seter." Det er ikke hva Gud krever. Rettferdighet er hva Gud krever, av Sin Sønn, Kristus Jesus. Det er kledningen, for Bibelen sier: "De hvite klær som hun er kledd i er de helliges rettferdighet."

⁰⁴⁰ Så disse pikene tenkte at de ville gjøre seg selv rede for denne unge mannens komme. 'For denne stakkars lille kusinen... Det minner meg om en "utstøtt" et sted. Man kunne sette pris på henne. Hun var en vakker kvinne. Åh, hun var en fin liten pike, men hun ble ikke engang betraktet blant dem som en slektning.

Det er omtrent det sanne bildet av den ekte Menigheten i dag framfor denominasjonene: hun blir ikke engang tatt hensyn til, en bunt med interdenominasjonelle, en bunt med utstøtte. Så den stakkars lille tingen bare fortsatte med arbeidet. Og da den unge mannen ankom, så visste de ikke at han var på utkikk etter en hustru. Han var trett og lei av byjentene som bare var oppyntet, og, åh, dere vet, de bare hang omkring på barene, og de kjørte omkring i Cadillacer, og forskjellige ting. Han tenkte, "Jeg vil dra ut vest og finne meg en ekte pike, en som vil være en virkelig mor for mine barn, noe som ikke vil henge omkring på alle syklubber, og foreninger og ting, men som bare vil være en ekte mor." Men hva fant han da han kom dit foruten den samme ting han hadde fordømt i Chicago. Jeg undres på om ikke Herren Jesus ville finne en menighet akkurat som en denominasjon, en menighet ved bare et navn, men ikke noe olje i lampene, ikke rede til å dra? Åh, de har fine kjoler; de har de største kirkene, de største *dette* og alle disse ting, men Gud vil ikke ha det. Han vil ha deg som et enkeltmenneske. De kan ha de beste pastorer, de kan ha de beste diakonstyrer, men Han vil ha deg med Olje. Han kommer for å ta bort denne oljeaktige Brud.

⁰²⁰ Menn som Billy Graham, og Jack Schuller, Oral Roberts, og mange av de store evangelistene, og Charles Fuller som når ut til hele verden, de gjør hva de kan for advare om Herrens komme. Disse gamle menn, disse menn som prøvde å gjøre rett er de menn som vår egen regjering prøver å rive i biter. Jeg sa til noen, "Mister, i 28 år av mitt liv har jeg ligget på Gud's alter og prøvd å gjøre rett. Og jeg vil at noen skal se meg i øyet og fortelle meg om jeg noen gang har slått noen ut av hva det skulle være, eller stjålet noe i mitt liv. Ved Gud's nåde er jeg klar." Det betyr ikke mer for dem enn et knips med din finger. "Du er skyldig likevel. Og du er en diktator i din menighet. Du knipser med fingeren, og din menighet gjør hva du forteller dem å gjøre." Åh, jeg sa, "Hvor urettferdig kan en mann bli?" Han sa, "Du ga folket gaver da deres hjem brant. Her er dine sjekker da du ga enker hundrevis av dollar og betalte leien deres, og gjorde slike ting som dette." "Gikk du til menighetsstyret og fortalte dem at du kom til å gjøre slikt?" Jeg sa, "Nei, sir." "Hvorfor gjorde du ikke?" Jeg sa, "Herren fortalte meg i Sitt Ord, ikke la din venstre hånd vite om hva din høyre hånd gjør." Han sa, "Du prøver å føre din sak ved en Bibel, og vi dømmer deg ved en lov." Jeg sa, "Hvem er den høyeste lov, menneskets eller Gud's?" Jeg vil ta Gud's lov.

⁰²¹ For to år siden hadde jeg vært på min ferie, og var på vei tilbake. Og her i Indiana er fartsgrensen 65 miles i timen på dagtid og... Det er på motorveiene. Og 60 miles på kvelden etter at solen har gått ned. Slik er det i Kansas; slik er det i Illinois; slik er det i Colorado; i Idaho; i Wyoming. Og på veien tilbake etter å ha sittet i snødrev i flere dager, i en snøstorm. Og jeg hadde nettopp fått en elk (Am. Storhjort), og jeg var på vei hjem for å gi den til mine venner. Jeg måtte raske på for å prøve å komme unna en ny snøstorm som var rett bak meg, eller så ville jeg måttet stoppe igjen, og kjøttet ville blitt ødelagt. Og jeg krysset ut av Wyoming og kom over til Nebraska, jeg var omtrent 30 miles oppover veien. Plutselig som jeg tittet bakover, fikk jeg se politiets røde lys. Og jeg har aldri vært arrestert i hele mitt liv, så jeg bare fortsatte. Jeg tittet ned, og jeg så at jeg kjørte i 60 miles i timen 30 til 40 miles borte fra enhver by; og bare kjørte nedover motorveien, en stor fire felts motorvei.

⁰²² Og jeg holdt 60 miles i timen. Jeg så bakover, og han fortsatte å holde seg bak meg. Jeg så at det røde lyset blinket, og jeg tenkte, "Vel, hvorfor kjører han ikke forbi meg?, han har masse plass." Jeg fortsatte å vente. Jeg rullet ned vinduet og jeg hørte en sirene. "Vel, jeg tenkte at jeg var så langt over til siden som jeg kunne komme." Og han kjørte rundt og stoppet meg. Jeg kom meg ut av bilen; jeg tenkte, "Kanskje er det en beskjed som jeg ikke fanget opp på radioen, kanskje hjemme fra min hustru eller familie." Jeg kom meg ut av bilen så uskyldig som jeg kunne være. Han sa, "Jeg antar at du undres på

hvorfor jeg stoppet deg.” Jeg sa, ”Jeg gjør det, sir.” Og han sa, ”Du brøt fartsgrensen. Han sa, ”Vet du hvor fórt du kjørte?” Jeg sa, ”Ja, sir. Jeg kjørte i 60 miles i timen.” Han sa, Det stemmer, og det er imot loven.” Jeg sa, ”Er det ikke 65 i...” ”Nei, sir, det er 55 her. Du kjører 5 miles over fartsgrensen.” ”Åh, jeg er lei meg for det. Jeg mente ikke å...” Han sa, ”Gi meg førerkortet ditt, bare vis meg førerkortet ditt.” Og jeg tok det fra lommen. Og så snart han så ordet Pastor, så glimtete hans øyne med ild. Han grep boken sin og begynte å skrive ut en bot til meg på 24 dollar og 50 cent. Jeg sa, ”Skal du gi meg en bot?” Han sa, ”Det har du rett i. Jeg skal gi deg en bot.” Jeg sa, ”Vel sir, det er all right, men jeg så ikke noe skilt. Han sa, Å, der er et skilt rett utenfor statsgrensen, du burde ha sett det.” Jeg sa, ”Vel, jeg har sittet i snødrev i fire dager, og jeg har antakelig aldri sett det, sir.” Og han sa, ”All right, har du kontanter på deg?” Jeg sa, ”Omtrent 12 dollar. Han sa, ”Vel du blir stående rett her til du kan betale det.” Det var omtrent 10 eller 11 på kvelden. Jeg sa, ”Sir,” jeg fortalte ham om alt som var i veien, med kjøttet osv. Det betydde ingen ting for ham. Så jeg måtte signere en uttalelse at jeg hadde handlet i god tro, og at jeg ville sende dem pengene.

⁰²³ Da jeg kom hjem skrev jeg til dommeren i den lille byen jeg skulle sende det til, og jeg fortalte ham, jeg sa, ”Sir, jeg har lagt omtrent 26 år i tjeneste for Herren Jesus, fra å prøve på å beskytte ditt liv som en offiser, prøve på å gjøre et bedre samfunn, til et bedre sted å bo i, og anstendighet for familier. Jeg har lagt noen og tjue år i denne tjeneste, og jeg krysset nettopp over din strek. Jeg føler at du skulle tilgi meg for det.” Jeg sa, ”Men din offiser ville ikke engang overveie det, kanskje han burde gjøre det, og utføre sine plikter. Men jeg spør deg som en dommer, for det er ikke pengene, det er prinsippet. Dette er min første mulkt å betale, og dette kommer fra penger som folk gir meg til å leve av gjennom menigheten. Jeg sa, ”Dersom du vil være så vennelig å tilgi meg for det, så vil jeg sette pris på det. Men her er en offentlig godkjent sjekk, slik at du vet den er i orden.” Broder, han bare tok og signerte sitt navn tvers over den og tok det kaldblodig. Hvorfor? Hvorfor? Ting gjort gjennom råtten politikk, og religiøse fordommer... Noen av dem sipper unna med mord. Der er det. Gud vil ikke la Hans Menighet eksistere særlig lenge under slike ting. Hele verden er korrupt. Politikk er korrupt, og kirken er korrupt.

⁰²⁴ Hva vi trenger for å gjøre noe mer med det, er at Gudfryktige mennesker kommer sammen og kaller på Herrens Navn. Det er hva Branham Tabernakel trenger å gjøre. Åh, jeg ville... Jeg bare kikker og ser at jeg har en masse foran meg, og tenker på hvor mye vi kunne stresse her på måten kirken går på: hvordan de har slakket ned på folkets moral; hvordan de har latt dem leve, og dra på dansetilstelninger og til rock and roll, og kle seg på en hvilken som helt

⁰³⁶ Jeg vil til avslutning fortelle dere en liten fortelling som jeg hørte for noen år siden. Den plutselige, kvikke, bortrykkelse av Menigheten... Dere sier, ”Bestemte ting vil finne sted, så skal jeg gjøre meg rede.” Bli rede nå. Jeg har nettopp berettet for dere om Pearl Harbor og mange andre steder hvor de avsto fra å høre på advarselen. De nektet å lytte på den. Og ingen ting sto tilbake foruten Guddommelig dom over folket. Alle som ikke vil gå inn i Kristus vil være under Gud's vrede og Guddommelig dom. Vær så snill og ikke la det skje med dere. Uansett hva Branham Tabernakel skulle ende opp med å bli, ikke la det bli dere. Vær du en Kristi tjener. Uansett hva verden gjør, vær du en Kristi tjener. Det står ikke til Branham Tabernakel, heller ikke står det til noen andre menigheter; det står til deg som et enkeltmenneske å være rede ved Herrens komme. Du må være rede. Jeg må være rede. Jeg må feie min egen trapp; og det er opp til deg å feie din trapp. La min være i fred, og la din være i fred for meg. Du er nødt for gjøre din kledning rede.

⁰³⁷ Der var en stor rancheier, og han eide en stor mammut ranch langt oppe i den nordre del av Colorado nær til fjellene. Og som dere alle vet, så har jeg gjort litt kvegoppdrett i livet mitt med riding osv. Ett av mine kall til Gud var sette på et par med Texas hjul sporer, og med ei rifle hengende på sadelen, og en pistol på min side. Og når jeg hørte trærne blåse: så lød det som en Røst sa, ”Adam, hvor er du?” Som jeg tittet opp imot stjernene og hørte gamle Slim, en gammel cowboy fra Texas, som blåste gjennom en kam med et stykke papir:

Nede ved korset hvor min Frelser døde, Det var der
nede for rensing av synd jeg ropte; Der til mitt hjerte ble
Hans Blod anvendt; Ære til Hans Navn!

Jeg trakk ullteppet over mitt ansikt og prøvde å skjule meg, fordi Gud så ned på disse fjellene. Det var på en av disse kvegfarmene hvor de store emballasjeselskapene kjøpte deres kveg, de kjørte dem ut i fjellene, og brakte dem ut etter at kalvene var født og merket dem på høsten, og solgte noe av det gamle kveget og de unge stutene, og så videre. Og de dro inn i... akklimatiserte deres store flokker med kveg...

⁰³⁸ Og eieren på denne bestemte ranchen, eller vaktmesteren, hva vi kaller for ”toppen, formannen,” han hadde 5 døtre. De var alle vakre kvinner, unge, ugifte. Og det var en liten dame der som var kusine med disse jentene, og hennes far og mor var begge døde. Og hun hadde blitt brakt over dit for å bo sammen med hennes onkel. Og disse jentene var kledd i disse fancy rynkete kjolene, dere vet, og de bare tok denne lille stakkars jenta og behandlet henne som om hun var et slags dyr, og alt hardt arbeide ble lagt på henne. Hun tok oppvasken; hun ryddet opp. Hun ordnet med sengene; hun måtte gjøre alt. De bare holdt seg i nærheten med lakkete negler som sminke, stoffet som de hadde

rop og med Gud's basun, ville vi bli funnet rede som et menighets legeme? Ville vi bli funnet rede som et enkeltmenneske for å sluttes til disse som er oppreist fra det døde, som har bevist seg selv rede? Uansett om vi er rede eller ikke, så vil Herren Jesus komme likevel til den avtalte tid. Vi må være rede. Og vi må gjøre det nå. Det er ikke tid til å vente. Vi må forløse tiden og være rede.

⁰³³ For en tid siden, en fortelling, før vi slutter, som traff meg som jeg, som jeg har hørte den for mange, mange år siden... Denne hemmeligheten om Herrens komme, en plutselig hemmelig bortgang av menigheten... "Våk, det vil være to på marken; Jeg vil ta en og forlate den andre. Det vil være to i en seng; Jeg vil ta en og forlate den andre," som viser at Herrens komme ikke bare vil være på et bestemt hjørne, men den vil være universal. En vil være på marken og arbeide: dagtid, den andre er i sengen på den andre siden av verden og sover. Det vil være en universal borttrykkelse. Den vil komme med et rop, med Overengelens røst. Og Gud's basun skal lyde og de døde i Kristus skal oppstå. Og Hun vil bli tatt bort i hemmelighet. Åh jeg elsker dette. Den store Brudgom som kommer, og Bruden som har fått seg selv rede, som venter på dette hemmelige øyeblikk som Hun selv ikke vet noe om, men Hun er rede og kledd, og venter på det.

⁰³⁴ Vi ser veivisere (skilt) i verden som viser at den er rede for dom. Vi ser tegn og undre i menigheten, store ting som skjer. Hva slags folk skulle vi være? Rede til enhver tid, for vi vet ikke når Han kommer. "Vær også dere rede, for dere kjenner ikke hvilket minutt eller time deres Herre kommer" Vær rede, for dere kan ikke gjøre dere rede da. Han sa at dere ikke kunne det.

⁰³⁵ Hvor mange av dere, kanskje er det alle, som har lest om jomfruene? Noen var kloke og noen ukloke. "Jomfru" betyr "renhet." De var alle gode mennesker, alle var jomfruer, helliggjorte Gud's kar. Men disse som hadde olje på sine lamper gikk inn. De andre ble utelatt. Alle var jomfruer, enhver av dem et menneske som du ikke kunne sette din finger på for noe galt. Alle trodde på Herrens komme. De var rede til å gå for å møte Ham, men noen av dem lot deres olje gå tom. Ikke la det være ditt tilfelle. Hold olje på din lampe. Olje er Ånden, den Hellige Ånd. La den aldri renne bort fra deg. Når du føler at din kjærlighet dør hen, din oppriktighet til Kristus, og til saken, så gå raskt til Ham som har Oljens Kilde og kjøp en påfylling for deg selv av den Hellige Ånd. Vår nasjon er ferdig, moralsk korrupt og ruinert, vår politikk er korrupt og ferdig, våre ledere... Åh, Gud, hva kan vi gjøre med det? Dere kunne sette inn en god mann, og han ville komme ut som en kjeltring. Det finnes bare En som vi kan bringe nå, og det er Herren Jesus. La oss gjøre oss rede for Hans komme.

måte de ønsker og alle ting, og det fortsetter bare videre, med forkynnere som går på kompromiss. Hva vi trenger er gammeldags, Gud-sendt, himmelfødte forkynnere som vil fortelle sannheten uansett hvem det sårer, slik som Johannes, som sa, "Øksen ligger ved roten av treet, og hvert tre som ikke bærer god frukt blir hugget ned og kastet på ilden." Vi trenger forkynnere, profeter som vil bombardere og ta i bruk Gud's dom som ammunisjon for å rive opp denne onde tilstand som vi lever i. Dere kan aldri bli kvitt synd ved klappe den på ryggen. Dere kan aldri bli kvitt synd ved å utdanne folk. Våre programmer har blitt ødelagt og har sviket. Det er bare et middel mot synd, og Kristus er dette middel. Ikke Kristus gjennom en intellektuell bekjennelse men gjennom dåpen i den Hellige Ånd til et nytt liv og en gjenfødelse. Det er det eneste middel mot synd. Det eneste middel for vår nasjon, det er det eneste middel for vår Menighet; det er det eneste middel for folket.

⁰²⁵ Her for en tid siden, jeg antar mange av dere folk som reiser, har vært der; jeg har vært der hele natten mange ganger på min reise ut til vesten, som jeg skal dra til neste uke for å få tillatelse av myndighetene til å dra... De holder meg her, hvis de sender meg bort så kunne de få tak i meg rett her. Jeg må dra til et par møter på vestkysten. Og om Herren vil, så skal jeg dra gjennom denne lille byen som heter West Memphis, Arkansas. Det er rett over elven fra Memphis, Tennessee. Og på dette stedet ønsket de å bruke 2 ½ million dollar på en veddeløpsbane for spilling. 2½ million dollar for å fornede, og for å føre bak lyset, og å sende sjeler til helvete. Og så tar tak i menn, slike som Billy Graham, Oral Roberts, meg selv, og disse som lider for Kristi sak til lovlig å gi penger gjennom en menighet, og vil gi dem 20 år i statsfengsel. Det har alltid vært verdens vilje å opptre slik som dette. Jeg sa... "Jeg har brødre som har sittet i statsfengselet." Og en av advokatene sa, "Har du hatt brødre i statsfengselet?" Jeg sa, "Det har jeg hatt." Han sa, "Hvem var de?" Jeg sa, "En av dem var Broder Johannes som satt i Alcatraz på øya Patmos. Den andre var Broder Paulus i det Romerske føderale fengsel. Og Broder Daniel, han var også i fangehuset. Og Broder Josef, fordi han ble beskyldt for noe han ikke hadde gjort, og han hadde tjent i årevis ved og prøve på å være en ekte tjener for Potifar, og hans hustru anklaget ham, og han ble fordømt og ble satt i fengsel i årevis, inntil hans skjegg og hår hadde vokst ut, og de måtte barbere ham for å ta ham framfor Farao." Sannelig. For hva? For noe galt? For Kristi saks skyld, nøyaktig. Og så bruke 2½ million dollar på en veddeløpsbane til å forurense, og fordømme, og sende sjeler til helvete... Og snakker om at Gud kommer snart...

⁰²⁶ Men folket i Arkansas gjorde noe med det. Hver menighet, jeg tror det var 9 eller 10 forskjellige denominasjoner i det samfunnet som kom sammen og

sa, "Det er galt, og vi vil ikke ha det." Og de formet et bønnemøte. Og de hadde bønnekjeder på dagen og kvelden. Og da dommere og de føderale menn gikk til tinghuset den neste morgen for å avgjøre om de skulle bygge den eller ikke, så ble de møtt og det ble forkastet. Bønn forandrer ting.

⁰²⁷ Jeg bryr meg ikke om hvor råttent verden er, hvor råttent vårt land er, vår nasjon, vårt folk, bønn forandrer ting. Men vi er ikke interessert i bønnemøter lenger. Vi tenker at vi har så mange andre ting vi skal gjøre. Og ikke bare ble den veddeløpsbanen forkastet, men det ble også avgjort at de ikke skulle ha noe slikt i staten Arkansas i årene som kommer. Hvorfor? Fordi folket som er kalt ved Hans Navn fikk samlet seg sammen og ba. Åh, hva vi trenger i dag er å kalle sammen, og bli rede, og ikke at det er forkynneren det kommer an på; men deg som et enkeltmenneske framfor Gud, og gjør deg selv rede for Herrens komme for å unnfly denne fordervelsen. Uansett hva de kaller deg for, og hvilke handlinger de tar, så forandrer det ikke Gud en bit. Gud vil gjøre det like fullt. Han stoler og venter på oss. Åh, du.

⁰²⁸ Noen folk sa, "Vel, jeg går til kirken på søndag morgen. Jeg lytter til vår pastor, som er en fin forkynner." Det er godt. Jeg setter pris på det i dere, eller Amerika, verden, eller hvem det er. Men det trengs mer enn et godt budskap fra talerstolen. Det må være ditt liv. Du må bli rede. I Joh. Åp. det 19de kapittel og det 7de vers så sier Bibelen idet den taler om Kristi Brud, "Hun har gjort seg selv rede." Hun gjorde seg selv rede. Og du, som et lem på denne Brud, du må gjøre deg selv rede.

⁰²⁹ En forkynner talte for en tid siden. Og det var en gammel mann som hadde gått til hans menighet i ganske lang tid. Og han kom opp til alteret den morgenen, og han sa, "Pastor, jeg ønsker å gi deg et vitnesbyrd og min overgivelse til Herren Jesus, som jeg gjorde sist kveld." Og pastoren sa, "Vel, jeg er sannelig glad for å høre om dette John, å vite at du har endelig bestemt for å komme og gi deg selv over til Herren; vi ønsker ikke å såre dine følelser, men vi vet at du har vært veldig ond. Og vi vet at du har behandlet din familie dårlig. Du har gamblet bort dine penger, og du drakk dem opp, du levde er forferdelig liv; og din familie gikk foruten noen ting. Det gir mitt hjerte glede denne morgen i å vite at du har kommet fram n for å overgi deg selv til Herren Jesus for å bli en annen person, og tjene Ham." Han sa, "Mange takk, pastor." Og han sa, "Jeg ønsker å spørre deg om noe. Hvilken tale var det jeg talte, eller hvilken tekst brukte jeg, eller hvilken sang ble sunget i menigheten var det som gjorde at du bestemte å gjøre dette?" Og som mannen så han i ansiktet, med tårer som rant ned fra hans kinn, så sa han, "Pastor, det var ingen av dine taler, endog så gode som de var. Det var ingen av korsangene eller soloene, enda så gode de var." Han sa, Vil du da fortelle denne forsamling hvorfor du

tok denne beslutning?" Han sa, "Jeg arbeidet sammen med en mann som er en Kristen, og jeg sa alle ting til ham. Jeg kalte ham for en hellig-ruller. Jeg kalte ham for en religiøs fanatiker og alle ting, og det gjorde ham ikke en bit. Men han levde et slikt liv til at endelig i mitt hjerte, vant han en plass hvor jeg ønsket å bli som den mannen. Og det er grunnen til at jeg spurte ham om å lede meg til Kristus. Jeg ville ha den Kristus som han tjente"

⁰³⁰ Dere ser, Gud virker gjennom pastoren for å få Sin menighet rede. Han virker gjennom sanger for å få Sin menighet rede. Og Han virker gjennom dere for å få Sin menighet rede. Og hvis din pastor skulle svikte, og fortsette å svikte, så vil du lete fram en annen pastor. Raskt ville du gjøre det. Hvis ditt kor ikke sang rett eller din solosang ikke var rett, så ville du si til dirigenten, eller den som har musikken, "Ikke la dem synge mer. De bare gjør meg nervøs når de synger." Men hva med deg som enkeltmenneske? Hvordan svikter du i ditt dagelige liv? Hvordan holder du regnskap med Gud, med hva Gud sier at du skal være et skinnende lys som står på et fjell. Ingen kan gå forbi den veien, uten å få vite om Jesus. Hva slags type liv lever du? Er du av disse typene som er onde, og fornærmede, og irriterende, og likegyldig? Eller kan du tale om den fred og kjærlighet som du har funnet i Kristus? Hun har gjort seg selv rede.

⁰³¹ Jeg viste dere ondskapen, og tiden ville ikke strekke til i å gå gjennom tidsaldrene og vise, at hver eneste gang, slik som i Babylon på opprørets kveld, med dansingen og drikkingen osv, og hva som skjedde. Og ned gjennom tiden har det vært slik. I hver tidsalder har Gud hatt tordenslag profeter, og tegn og undre for å fordømme tingen midt i all popularitet, og stå alene for Gud. Og ikke bare det, men hva om jeg ville tale om tiden til lille Stefanus: ikke en profet, ikke en pastor, men bare et lem på Kristi legeme; hvordan denne lille karen sto foran det Høye Råd den morgen og talte ut til disse som fordømte ham, og sa, "Dere stivnakkede og umomskjærte på hjerte og ører! Dere står alltid den Hellige Ånd imot. Slik deres fedre gjorde, slik gjør dere også." Han var ikke en pastor. Dere kan ikke forvente at pastoren deres skal gjøre alt. Dere kan ikke forvente at Forvaltningsstyret skal gjøre alt, eller Diakonstyret. Dere må gjøre dere selv rede. Det er en individuell affære. Og husk at Hans komme er så plutselig at Menigheten vil dra i et øyeblikk. Og hvis vi ser synd på alle kanter og dom som venter i slagskipene av Gud's kommende vrede, hvordan kan vi unnslippe dette?

⁰³² Tegn kommer tilsyne. Jesus kommer. Store undre blir gjort. Hver milestein peker mot Hans snare tilsynekomst. Og det vil skje i et øyeblikk. Hvordan står vi denne morgen som vi tar en fortegnelse? Om vi skulle bli talt til denne morgen, og Herren Jesus ville komme ned fra himlene denne morgen med et